

– offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Spørgsmålet om rækkevidden af Institutets kompetence til fx at indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling er ikke nærmere defineret i lov om oprettelse af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder eller i bemærkningerne hertil. Det er min opfattelse, at hjemlen til at indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling betyder, at Institut for Menneskerettigheder vil kunne indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling, fx mht. generelle sager om ”hvid hjemmehjælp” og danske taxa-chauffører af egen drift – uden at der er tale om enkeltsager. Denne opgave består altså, uagtet at Klagekomitéen nedlægges.

Det er min opfattelse, at denne kompetence vil spille godt sammen med Ligebehandlingsnævnet, der kan behandle konkrete sager, hvor en enkelt person mener sig udsat for forskelsbehandling.

Med hensyn til spørgsmålet om Institutets kompetence mht. ligebehandling på grund af køn kan jeg henholde mig til Institutets udlægning af retstilstanden, jf. Institutets udtalelse af 23. marts 2008, der er oversendt til udvalget i forbindelse med svaret på spørgsmål 9. Udtalelsen stemmer efter min opfattelse godt overens med mit svar på AMU alm. del spørgsmål 52, hvori der i øvrigt redegøres for de institutioner m.v., der udfører uafhængig forskning m.v. på området for kønsdiskrimination.

Jeg vil ikke i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, der handler om etablering af en fælles administrativ klageadgang i alle sager om diskrimination, tage stilling til, om Institutets formelle kompetence bør udvides mht. køn, jf. Institutets anbefaling i udtalelsen.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes kommentere de 5 ændringsforslag fra SF, jf. L 41 – bilag 16.

Svar:

SF's ændringsforslag giver mig anledning til følgende bemærkninger:

Ændringsforslaget til § 3, stk. 2 og 3

SF foreslår i ændringsforslaget til § 3, stk. 2, at formanden og næstformanden for nævnet udpeges af retspræsidenten efter indstilling fra Ar-

bejdsretten efter den procedure, der er skitseret i forligsmandslovens § 1, stk. 3 og 7. SF foreslår videre i ændringsforslaget til § 3, stk. 3, at 3 af nævnets medlemmer indstilles af retspræsidenten efter indstilling fra Arbejdsretten efter den procedure, der er skitseret i forligsmandslovens § 1, stk. 3 og 7.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål 1, vil en udpegningsprocedure af formandskabet som foreslået af SF ikke være i overensstemmelse med retsplejelovens regler om udpegnings af dommere som medlemmer af nævn og råd. Retsplejelovens § 47, stk. 3, fastsætter, at udpegnings af dommere som medlem af bl.a. et offentligt nævn skal foretages af vedkommende retspræsident.

Mht. de øvrige medlemmer af nævnet følger det af lovforslagets § 3, stk. 3, at nævnets medlemmer bl.a. skal have kendskab til lovgivningen om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og forholdene på arbejdsmarkedet. 3 af disse 9 medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren. Dette mener jeg bør være tilstrækkelig sikkerhed for, at nævnsmedlemmerne har det fornødne kendskab til forholdene på arbejdsmarkedet, navnlig set i lyset af, at udpegnings af de enkelte medlemmer ved behandlingen af en konkret sag sker afhængigt af den enkelte sags karakter, jf. bemærkningerne til § 6.

Ændringsforslag til § 5

SF foreslår, at nævnet skal have mulighed for at indkalde vidner.

Retsplejerådet har i Betænkning 1401/2001 om en generel reform af den civile retspleje udtalt, at kompetencen for administrative nævn, der skal afgøre tvister mellem private, bør være begrænset til sager, der ikke frembyder en bevis tvivl, der bør afklares ved parts- eller vidneforklaringer. Retsplejerådet udtalte endvidere, at der for administrative nævn i det hele taget ikke i noget omfang af betydning bør ske bevisførelse i form af, at parter og vidner afgiver mundtlig forklaring. Mundtlig forklaring ved domstolene afgives under strafansvar og er undergivet visse retsgarantier. En mulighed for bevisførelse i form af, at parter og vidner afgiver mundtlig forklaring vil dermed indebære, at nævnet får en mere domstolslignende karakter.

Endelig vil mundtlig behandling kunne indebære en langsommelig og tung proces. Formålet